

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 223. Ibi Crucifixerunt eum. v. 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

iplos alloquantur, in palam; subducunt sese, subterfugiant. Ecce hoc naturaliter faciunt homines, quomodo igitur natura illa, honorem suum jubere tenens, cum latronibus, cum nequam istis ambulaverit, qui que ex se zelimet. Fuisset Domino solatium, solitariè duci; sed cum talibus duci, revere erat dolor, cor conscindens; istum tamen dolorem propter nos (Ecce propter nos) suscepit, & uti calicem bibit.

Domine Iesu fortiter occidisti in te superbiam meam, & renacitatem honoris indebiti, perdendo honorem tibi maximè debitum. Da ut cum in sancto Sacramento suscepero te, de te fiam humilis corde, & de te uti de vite vera trahā humorē virtutum, tibi laus & gloria in sæcula. Amen.

§. 222. *Et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvaria. v. 33.*

Locus iste in quem venerunt cum Christo Iudæi, olim vocatus est Mons Moria, in qua præceperat Dominus Abraham offerre filium suum, in quo & ligna præparaverat holocausti, & filium suum unigenitum ex obedientia sua posuerat, jam jam decollandum proprio gladio & manibus nisi Angelus Domini ictum cohibuisset voce cœlesti interceptum. Ille tamen locus à Calvaria Adami (qui ut gravissimi Patres tradunt) ex antiquissima traditione ibi sepultus erat, sive à Calvitie petrosa, sive à mortuorum animalium & hominum istuc educi solitorum, ossibus aggregatis & spatis, nomen nactus in nullo tunc erat honore, cū eo Dominus ductus est.

Verè, Fratres, non cōgrue creditur, quia erectus sit medicus, ubi jacebat agrotus, & dignum erat, ut ibi ceciderat humana superbia, ibi se inclinaret d. vina misericordia, & sanguis ille pretiosus etiā corporaliter pulverē antiqui peccatoris, dum dignatur stillando contingere, redimisse credatur, ait belle S. Augustinus & ego cum ipso. Pro quo beneficio etiam ex corde gratias divinæ majestati ago.

§. 223. *Ibi Crucifixerunt eum. v. 27.*

In monte scilicet Calvariæ inter occidentem & septentrionem medio circiter atque urbi Hierosolymæ adjacente loco affixerunt eum cruci isti, qui Cruces & patibula promeruerant omnia. Cruci duo brachia habenti & malum seu truncum. Ad hanc Crucem alluisse Apostolos ad Eph. 3. cap. dicens, *ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum*, in latitudine brachia, in longitudine truncum considerant, & denique firam in sublimitate & profunditate, quomodo autem affixus seriem Christus Beatissima Brigitta ita contestata est. l. 7. c. 15. ut ipsa refert: *Ad montem Calvaria dum essem in ætissima plorans vidi Dominum nudum & flagellatum, ductum per Iudeos ad crucifigendum: qui diligenter ab eis custodiebatur, vidique tunc foramen quoddam excisum in monte & Crucifixerunt*

circu paratos ad operandū crudelitātē, Dominus autem conversus ad me dixit mihi, attende tu quia in isto foramine petra infixus fuit pes crucis mea tempore passionis, & statim vidi qualiter ibi crux eius à Iudais figebatur & firmabatur fortiter in foramine petra montis, cum lignis confixis, cum malleo validissimo circumquaque ut crux solidius staret, ne caderet. Cum igitur crux ita solide firmata esset ibidem, statim adaptantur tabule lignee in circuitu stipitis crucis per modum graduum vsque ad locum ubi pedes eius crucifigi debebant, ut crucifixores ascendere & super tabulas illas aptiori modo stare ad crucifigendum eum. Post hoc autem ascenderunt ipsi per illos gradus detentes eum cum irrisione & vituperio maximo, qui gratanter ascendens, velut agnus mansuetus ductus ad immolandum, cum esset iam super tabulas illas non coactus, sed statim voluntariè extendit brachium suum, & aperta sua dextra manu posuit eam in cruce, quam illi saui & torores immaniter crucifixerunt, perforabant eam clauo per illam partem, qua os solidius erat, tunc etiam trahentes cum fune vehementer manum eius sinistram cruci affixerunt eam simili modo. Deinde extenso corpore ultra modum in cruce posita fuit vna tibia eius super aliam & sic iunctos pedes affixerunt in cruce duobus clavis & in tantum extenderunt illa gloriosa membra in cruce vehementer, quod quasi omnes vena & nerui eius rumpebantur quo factò coronam de spinis quam deposuerant de capite eius cum crucifigeretur iterum imposuerunt, & aptauerunt capiti suo sacratissimo, qua tam fortiter pupugit reuerendum caput eius, quod oculi sui repleti fuerunt ilico fluente sanguine, aures quoque obstruebantur & facies & barba quasi tegebantur, & intinctæ erant illo rosco sanguine, & statim illi crucifixores & milites amouerunt velociter omnes tabulas illas, quæ adhaerebant cruci & tunc remansit crux sola & alta & Dominus meus crucifixus in illa. Hæc fuit contemplatio B. Brigittæ quæ nullum præiudicium facit, nec aliorum contemplationi Evangeliorum historie qui valde rationabiliter videntur asserere, & pingere, quod Christus antequam cruci sese coextenderet, vestibus nudatus, atque genuflexus, oculos manuque ad cælum extulerit dicens: hæc aut similia v. r. b. Suscipe sancte Pater æterne me dilectum filium tuum, qui se tibi offert in sacrificium immaculatum pro salute omnium hominum, & remissione omnium peccatorum. Ecce iam non amplius offeruntur tibi legalia sacrificia hircorum aut agnorum, sed caro innocentis filij tui sponte morientis pro honore tuo. Quibus verbis absolutis crucem amplectens ac postea dorsum suum illi applicans, se tanquam agnum præbuit immolandum.

O Lignum sacrum! ð Cruz diuina, cui affixa est illustris & inextinguibilis lampas vniuersum mundum collustrans, ut è tenebris peccati & atrijs vitiorum emergat. Tu vnica scala es, per quam securè ad eminentissimas vitæ æternæ contignationes ascendere possumus: quæ inexhaustam lætaturiginem aquarum misericordiæ producis, quibus ignea tela nequissimi

mi aduersarij extinguantur. Tu verum defensionis armamentarium, turrei
 Dauidica præfiguratum, vbi pendent mille clipei tantæ soliditatis, vt nullo
 mundi aut carnis iaculo penetrari possint. Tu Virga quæ nos maiori mita-
 culo ad gloriam cœlestem, quam illa Moysis populum Hebreum per de-
 sertum Sin deducis, quæque melius naturam nostram aridam & languen-
 tem in desertis peccati & salutis siticulosam reficis & instauras, quam illa
 Mosaica, percutiens Petrum. Tu illa es in qua Saluator brachia extendens
 profundum illud mare rubrum damnationis nostræ atefecit, ab illos pec-
 cati ad iustitiam exæquauit, adeoque tenebras erroris illustrauit, vt lenita
 à terris ad cœlum (sine te inaccessibilis penitusq; antehac incognita) com-
 planata modo, facilis & aperta percurratur. Tibi merito accinit Ecclesia,
 Ô Crux aue, spes vnica, auge pijs iustitiam, reisque dona veniam.
 Amen.

§.224. Et latrones vnum à dextris alterum à sinistris. v.33.

Latronum autem, nomina tradunt quidam fuisse hæc, Dismas & Gil-
 mas: sed nomina aptiora attribuit illis sacra scriptura; ista vocat duos
quam latrones, &c. Sed cur vnus à dextris alter à sinistris appensus est: vtique
 quia Deus hoc elegit permittere, quod erat grauius Christo, & nobis simul
 vtilius. Graue fuisse in medio duorum latronum suspendi, & in medio
 duorum nequam, accipere locum supplicij satis patet. ita vero fieri nobis
 vtile fuisse patebit, si se quilibet consideret; indies habere, quæ pati cogi-
 tur, & vel cum patientia spiritus vel impatientia se ferre agnoscat; si cruci
 affixus fers patienter propter Domini ordinationem, iam à dextris Domi-
 ni crucifixus es cum Domino; si impatienter à sinistris Domini es cruci-
 fixus, an non ad hoc significandum tibi vtile fuit, te tibi ante oculos suos,
 tam crasso caractere depingi?

Domine Iesu gratias ago tibi, quod pro meo bono inter duos latrones
 crucifigi voluisti, valde inde proficio, siue æquo animo & sano, siue
 præuaricante seram cruce meas. Tu Deus Angelorum mediator & homi-
 num, qui pro nimio erga nos pietatis ardore, inter duos latrones in cruce
 pendere non erubuisti; respice super hanc familiam tuam, nosque à maligno-
 rum fortibus erutos, tibi que in cruce confixos; inter choros cœlestium
 iubeas aggregari. Adimple & illud in me, bone Magister, in quo mihi spem
 dedisti, cum diceres, cum exaltatus fuero, omnia traham ad me ipsum, tra-
 he me Domine, confige me tibi, vt totus mihi figaris in corde, qui pro me
 totus fuisti fixus in cruce.